

Sygn. akt II Ca 239/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tomasz Sobieraj
Sędziowie:	SO Dorota Gamrat - Kubeczak SR del. Agnieszka Matias-Smolińska (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Anita Czyż

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lipca 2017 roku w S.

sprawy z powództwa **R. N.**

przeciwko M. K. (1)

o wydanie lokalu

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 12 września 2016 roku, sygn. akt II C 84/16

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie w sprawie;**
- 2. zarządza zwrot pozwanemu M. K. (2) kwotę 100 (stu) złotych tytułem połowy opłaty od apelacji.**

SSO Dorota Gamrat - Kubeczak SSO Tomasz Sobieraj SSR del. Agnieszka Matias - Smolińska

Sygn. akt II Ca 239/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 września 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie II Wydział Cywilny w sprawie z powództwa R. N. przeciwko M. K. (1) o wydanie w punkcie I. nakazał pozwanemu M. K. (1), aby wydał powódce R. N. lokal mieszkalny numer (...) położony przy ulicy (...) w S.; w punkcie II. ustalił, że pozwanemu M. K. (1) nie przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego; w punkcie III. zasądził od pozwanego M. K. (1) na rzecz powódki R. N., kwotę 320 zł (trzysta dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany i zaskarżając wyrok w całości wniósł w punkcie 1/ o jego uchylenie w całości, w punkcie 2/ przyznanie mu lokalu socjalnego. Na rozprawie apelacyjnej w dniu 26 lipca 2017 roku strony zawarły ugodę, zgodnie z którą: celem wyczerpania wszelkich roszczeń objętych żądaniem pozwu pozwany M. K. (1) zobowiązał się opróżnić i wydać powódce R. N. lokal mieszkalny numer (...) położony przy ulicy (...) w S. w terminie

do 31 sierpnia 2017r., na co powódka wyraziła zgodę. Na wypadek egzekucji zobowiązania M. K. (1) wskazał lokal do którego ma być przeniesiony, na lokal przy ul. (...) w S.. Pozwany M. K. (1) zobowiązał się zapłacić na rzecz powódki R. N. kwotę 320 zł (trzysta dwadzieścia złotych) tytułem kosztów procesu za postępowanie przed sądem I instancji w terminie do 31 sierpnia 2017r.. Strony zgodnie oświadczyły, iż koszty postępowania apelacyjnego wzajemnie się znoszą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżony wyrok należało uchylić i umorzyć postępowanie w sprawie.

Sąd odwoławczy, na podstawie art. 316 § 1 k.p.c., wydając orzeczenie uwzględnia stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

Przepis art. 223 k.p.c. stanowi, że przewodniczący powinien we właściwej chwili skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza na pierwszym posiedzeniu, po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron. Osnowę ugody zawartej przed sądem wciąga się do protokołu rozprawy albo zamieszcza w odrębnym dokumencie stanowiącym część protokołu i stwierdza podpisami stron. Niemożność podpisania ugody sąd stwierdza w protokole (§ 1). Przepis art. 203 § 4 stosuje się odpowiednio (§ 2). Zgodnie z art. 203 § 4 k.p.c. sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Stosownie do treści art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeśli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W myśl art. 386 § 3 k.p.c. jeżeli pozew ulega odrzuceniu albo zachodzi podstawa do umorzenia postępowania, sąd drugiej instancji uchyla wyrok oraz odrzuca pozew lub umarza postępowanie.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 grudnia 2010 roku (V CSK 157/10) stwierdził, że ugoda sądowa ma dwoisty charakter, łączący elementy materialnoprawne i procesowe. Jest czynnością procesową uprawnionych podmiotów, umożliwiającą wyłączenie dalszego postępowania co do istoty sprawy i prowadzącą do umorzenia postępowania (art. 223 k.p.c. w związku z art. 203 § 4 k.p.c. i art. 355 § 1 k.p.c.). Jest też czynnością prawną (umową, ugodą w rozumieniu art. 917 k.c.). Ponadto Sąd Najwyższy wskazał, iż nie można - przy ocenie zgodności czynności prawnej (ugody) z zasadami współżycia społecznego - pomijać przyczyny, które do jej zawarcia doprowadziły i okoliczności towarzyszących.

Sąd Okręgowy dokonując oceny dopuszczalności ugody zawartej na rozprawie apelacyjnej w dniu 26 lipca 2017 roku stwierdził, że okoliczności rozpatrywanej sprawy nie przemawiają za tym, aby przedmiotowa czynność była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego, bądź też zmierzała do obejścia prawa. W ocenie Sądu orzekającego nie było podstaw do uznania tej ugody za niedopuszczalną.

Z tych względów, na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. i art. 355 § 1 k.p.c., w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., należało uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie, o czym orzeczono jak w punkcie I. sentencji.

Na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. d ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrócono powódce kwotę 100 zł tytułem połowy opłaty sądowej od apelacji, o czym orzeczono w punkcie II. sentencji postanowienia.

SSO Dorota Gamrat-Kubeczak SSO Tomasz Sobieraj SSR del. Agnieszka Matias- Smolińska